

Blatský rybník a želva

Blatský rybník

Ráno jednoho jarního dne trávím na břehu Blatského rybníku ve Strakonících. Probíhá výlov. Manželka je v té době v centru města a účastí se akce Uklid'me svět. Jak se později dozvím, také u vody. Toku Mlýnského náhonu, který je podle mého názoru na „odhodky“ lidí mimořádně bohatý. Ale to by bylo jiné povídání. I když věci nepotřebné mohou mít společnou, lidskou definici a příčinu.

Ranní svítání odkrývá vypuštěnou plochu rybníka a na jeho západním břehu objevuji siluety postávajících volavek popelavých. Jsou šikovně včleněny do litorálních rostlin a příbřežních stromků. Nad hlavou nám přeletí kormorán velký. Možná zvěd před hlavním vojem. Kříž nad mnohými rybami.

Mezitím začíná výlov. Mám možnost vytahat, osahat, ponosit si spoustu ryb. Mimo očekávaných kaprů obecných též amury bílé, tolstolobiky pestré, plotice obecné, perlinky ostrobřiché, líny obecné, cejny velké, okouny říční, ježdíky obecné, candáty obecné. Objeví se též štiky obecné, pěkně vybarvené a různé velikosti. V síti mezi rybami proklouzávají též sumci velcí. Není jich mnoho, ale jsou. Zajímavostí je barevná slunečnice pestrá a též úhoř říční. Malých střevliček východních je naštěstí celkem málo. Občas zahlédnu karasa stříbřitého. Prostě taková rybí všehochuť.

Z rutinní práce tahání vaniček s rybami mně vytrhne nález želvy nádherné (*Trachemys scripta elegans*). Zkušeni rybáři určí pohlaví. Je to sameček. Jeho pout' končí odděleně od ryb. Když je chvilka stání, pořídím dokumentační snímek a přemýšlím, který „dobrák“ do rybníka tohoto zástupce plazů vysadil. Zda želvák přežil už i zimu a co s ním bude dál. Je zjevně zvyklý na lidi. Nechá si odloupat starý potah krunýře a zdá se být v dobré kondici. V poledne se vyhřívá na sluníčku. Možná je více spokojen než my a ryby. Ten den se teplota přehoupne přes 25°C. Což mu jako živočichu, který pochází z Ameriky, vyhovuje. Potravny zde má dost. Od drobných zdechlinek až po malé rybky, případně jiné živočichy.

Želva nádherná

A nyní má zaplatit za to, že tu je. Kdosi přenesl odpovědnost za nepůvodního tvora, který do naší přírody nepatří, na jiné. Radost mít, dlouhotrvající péče a pak starost.

Dříve nebo později může být šíření této želvy problém. V nedalekém Slovensku jsem již viděl samici tohoto druhu připravenou ke kladení vajíček. Ve vzdálenějším Řecku se již tento druh byl schopen rozmnožit a osídlit malá jezírka a tůňky. Jen ten náš blatácký sameček to asi neví. Sedí na břehu, nechá se osahávat a hřeje se na slunci. Družku snad nemá.

V pravé poledne se v napouštějícím lovišti objeví nutrie říční. Klidně plove několik metrů od nás. Zda je to ta z řeky Volyňky, nebo z Podskalí, to nevím. Je mladá, takže od Zadních Ptákovíc asi nebude. Tam sídlí statnější hlodavec. Párek kachen divokých čistících si pera nedaleko nás to také nepoví.

Vlastně ještě kousek děje. Na cestě okolo sádek se opět prochází čáp bílý. Rybářům nevadí, a tak si zvykl. Zalétne i do sádek. Nebo na nedaleký komín či stožár. A v bahně jsem našel dvě škeble rybničné (*Anodonta cygnea*), které z naší přírody pomalu a jistě mizí. Místo nich se objevuje mnohde škeblice asijská (*Sinanodonta woodiana*). Sluníčko tiskne mraky do postříbřené hladiny a bahna. Je čas kontrastů. Z očí si vytírám rybniční sediment.

Před očima mám příběh (zatím) bez konce. Jenže těžko říci, kdo jej začal a kdo jej ukončí. Pozorný čtenář mezi řádky najde nepůvodních druhů živočichů více. Někdo říká, že si s tím příroda poradí. Zprávy o nepůvodní živočišných či rostlinných druzích se objevují i v tisících majících za sebou nějaké to desetiletí. A to je už vše.

Ve Strakoncích, 6. dubna 2024